

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: **R. S.**
zastoupen JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. dubna 2023, č. j. KUKHK-13565/DS/2023-4 Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Magistrát města Hradec Králové rozhodnutím ze dne 19. 1. 2023, č. dok. MMHK/018166/2023/OPA/od, sp. zn. eP/3181/2022/OPA/od, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o silničním provozu“), a uložil mu správní trest pokuty ve výši 1 500 Kč. Žalobou

napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítnul a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 22. 8. 2022 v 12:59 hodin řídil na pozemní komunikaci v Chlumci nad Cidlinou na ulici 9. května osobní motorové vozidlo tovární značky BMW, RZ, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h. Měřicím zařízením typu ProLaser III PL-DOK I, výrobní číslo 122/07, umístěným na ulici 9. května, poblíž domu č. p. XA, byla vozidlu na vzdálenost 152m na příjezdu k měřicímu zařízení hlídkou Městské policie Chlumec nad Cidlinou naměřena rychlost 64 km/hod., při odečtení možné odchylky měření u rychlostí pod 100 km/h, tj. ± 3 km/h, tedy 61 km/h. Žalobce tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 11 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce nejprve odcitoval část ze svého odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, v němž poukazoval na to, že na měření rychlosti participoval soukromý subjekt, což je i s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu nepřipustné. Odcitoval dále ze zmíněné judikatury: *„ač je totiž měření prováděno automaticky, měřicí přístroj kompletně instaluje a nastavuje pronajímatel, tedy dle § 79a odst. 1 zákona o silničním provozu k měření nepřislušná osoba.“*
4. K tomu poté namítnul, že s jeho odvolací námitkou se žalovaný nevypořádal dostatečně, a tudíž je žalované rozhodnutí nepřezkoumatelné. Odcitoval část žalovaného rozhodnutí, v níž se žalovaný s uvedenou námitkou vypořádal odkazem na znění smlouvy o pronájmu zařízení na měření rychlosti a dále zmínkou o irelevantnosti námitky a snaze vyhnout se postihu za spáchaný přestupek.
5. Následně odkázal na bohatou judikaturu týkající se nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí, tj. na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2011, č. j. 2 As 45/2010 – 68, ze dne 16. 2. 2021, č. j. 44 A 43/2019 – 38 a na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 3. 2022, č. j. 34 A 39/2019 – 26.
6. Na závěr k první žalobní námitce uvedl, že není na místě, aby rozšiřoval či rozebíral své odvolací námitky, neboť soudní řízení není „třetí odvolací instancí“ a neslouží k tomu, aby se žalovaný dodatečně vypořádal s podaným odvoláním a odůvodnil své rozhodnutí např. až v replice k žalobě. Tak měl totiž učinit již v žalovaném rozhodnutí a neučinil-li tak, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.
7. Ve druhé námitce žalobce uvedl, že nebylo dostatečně prokázáno místo měření rychlosti. Opět odcitoval část z odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a dále citoval z odůvodnění žalovaného rozhodnutí.
8. Následně uvedl, že pokud odkazoval na návod k měřicímu zařízení, tak jeho provedení bylo důkazním návrhem a správní orgán tedy měl návod jako důkaz provést.
9. Také zpochybnil místo měření rychlosti, neboť uvedl, že Městská policie uvedla jako místo měření rychlosti „před domem č. p. XB“. Následně zaslala správním orgánům mapku se zakresleným místem měření u domu č. p. XA. Poté odcitoval správní orgán prvního stupně, který uvedl, že *„dle pořízené a předložené fotografie z měřicího zařízení se, dle názoru správního orgánu, vozidlo nacházelo u domu č. p. XC, ale pak 152 metrů nedosahuje k domu č. p. XB, jak je uvedeno ve vašem oznámení přestupku.“* V daném případě

tedy podle žalobce panovaly pochybnosti o místě měření rychlosti, přičemž přicházely v úvahu tři možná místa měření. Nákres či mapka měly podle žalobce povahu úředního záznamu, nikoliv důkazu o tom, kde proběhlo měření rychlosti. Z rozporných podkladů nebylo možné určit místo měření tak, aby správnímu orgánu pasovalo do míst schválených pro měření rychlosti Policií ČR.

10. Navíc správní orgán prvního stupně tvrdil, že dle fotografie byla rychlost měřena u domu č. XC, nikoliv u domu č. XA. Fotografie je přitom důkaz, ze kterého je třeba vycházet. Konečně pak žalobce uvedl, že v odvolání tvrdil, že rychlost byla měřena u domu č. XD a žádal toto prokázat výpisem ze souřadnic GPS, jimiž měřicí přístroj prokazatelně disponuje a které – oproti zakreslení místa v mapce – představují privilegovaný důkaz, jelikož jimi nelze nijak manipulovat a jde o exaktně změřený údaj.
11. Určení místa spáchání přestupku považoval za stěžejní z toho důvodu, aby bylo možné určit, zda hlídka městské policie měřila rychlost v úseku, který jí byl určen a schválen Policií ČR, a zda se tak vůbec jednalo o legální měření rychlosti.
12. Ze shora uvedených důvodů žalobce zdejšímu soudu navrhnul, aby jak prvoinstanční, tak žalované rozhodnutí zrušil.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul obsah správního spisu, v němž je založeno oznámení o přestupku, snímek měřeného vozidla pořízený silničním laserovým rychloměrem typu ProLaser III PL-DOK I, ověřovací list s platností do 17. května 2023 a osvědčení o proškolení strážníků Městské policie Chlumec nad Cidlinou, součástí spisu je také plánek, z něhož je zřejmé, kde se nacházelo měřené vozidlo i měřicí zařízení.
14. Dále spis obsahuje seznam míst určených k měření rychlosti Městskou policií Chlumec nad Cidlinou. Ze spisu dle žalovaného vyplývá, že měření bylo provedeno v úseku stanoveném Policií České republiky, tj. na ulici 9. května v Chlumu nad Cidlinou, v úseku mezi ulicí Pernštýnská a domem č. p. XB.
15. Výstup z rychloměru lze pak podle žalovaného považovat za privilegovaný důkaz. Přestupkové jednání bylo zaznamenáno silničním laserovým rychloměrem s platným ověřovacím listem.
16. Dále spis obsahuje Smlouvu o pronájmu zařízení na měření rychlosti silničních vozidel mezi K DS s.r.o. jako pronajímatelem a Městem Chlumec nad Cidlinou jako nájemcem. Žalovaný poté shrnul jednotlivé body smlouvy a způsob jakým bude měření rychlosti podle smlouvy probíhat.
17. Žalovaný měl za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považoval za věcně správné a odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem. Vzhledem k tomu krajskému soudu navrhnul žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení

jednání, protože s takovým postupem souhlasili jak žalobce, tak žalovaný postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.

19. Dále připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkouvává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. O věci krajský soud usoudil následovně.
20. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 22. 8. 2022 v 12:59 hodin řídil na ulici 9. května v Chlumci nad Cidlinou, automobil BMW, registrační značky. Ve specifikovaném místě mu byla hlídkou Městské policie Chlumec nad Cidlinou, za použití laserového silničního rychloměru ProLaser III PL-DOK I, naměřena po odečtení odchylky ± 3 km/h rychlost jízdy 61 km/h. Žalobce byl následně zasahující hlídkou zastaven a ztotožněn. S ohledem na to, že žalobce na místě nesouhlasil se zjištěným skutkovým stavem, oznámila Policie ČR přestupek správnímu orgánu prvního stupně.
21. Správní orgán prvního stupně vydal dne 19. 1. 2023 prvoinstanční rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání shora popsaného přestupku. Žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal odvolání. Dne 20. 4. 2023 pak žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítnul.
22. Dále se krajský soud bude věnovat právnímu hodnocení případu. Žalobce v žalobě uplatnil dvě námitky. První, týkající se nepřezkoumatelnosti žalovaného rozhodnutí v části, kde se žalovaný vypořádal s námitkou participace soukromého subjektu na měření rychlosti. A druhou, v níž brojil proti nedostatečně určenému místu spáchání přestupku. V následujících odstavcích se jimi bude zdejší soud zabývat.
23. Nejprve zdejší soud připomíná, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamená, že správní orgán (jakož i správní soud) je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, neboť jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Anebo jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013, který lze aplikovat nejen na odůvodnění rozsudku soudu, ale analogicky a logicky i na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů: „...přestože je třeba z hlediska ústavních principů důsledně trvat na povinnosti dostatečného odůvodnění rozhodnutí, nemůže být tato povinnost chápána dogmaticky. Rozsah této povinnosti se totiž může měnit podle povahy rozhodnutí a musí být posuzován s ohledem na okolnosti každého jednotlivého případu. Podstatné podle názoru Nejvyššího správního soudu je, aby se správní soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek.“ K tomu také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2017, č. j. 7 Ads 74/2017 – 31, dle něhož „není povinností správního soudu reagovat na každý dílčí argument uplatněný v podání a ten obsáhle vyvrátit; úkolem soudu je uchopit obsah a smysl argumentace a vypořádat se s ní (podpůrně srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 201/04, I. ÚS 729/2000, I. ÚS 116/05, IV. ÚS 787/06, III. ÚS 989/08, III. ÚS 961/09, IV. ÚS 919/14, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 – 43).“ Dále k nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020 – 31: „Rozhodnutí odvolacího správního orgánu není nepřezkoumatelné, pokud je odpověď na dílčí odvolací námitku alespoň

implicitně obsažena ve vypořádání jiné námitky nebo pokud správní orgán postaví proti námitkám vlastní ucelenou argumentaci, vedle níž námitka neobstojí. Zbývá dodat, že o nepřezkoumatelnost nejde ani tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pomínul, pro posouzení věci zjevně irelevantní.“

24. Právě irelevantnost žalobcem uplatněné námitky je pro posouzení námitky nepřezkoumatelnosti stěžejní. Žalobce totiž odkazoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu (nutno dodat, že neuváděl konkrétní číslo jednací rozhodnutí), která se týkala stacionárních silničních rychloměrů. Konkrétně v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2014, č. j. 9 As 185/2014 – 27 bylo uvedeno, že *„s ohledem na skutečnost, že stacionární radary měří rychlost automaticky při průjezdu vozidel, je jejich správné nastavení stěžejní. Tím, že toto nastavení prováděl soukromý subjekt hmotně zainteresovaný na výsledcích měření, došlo k porušení § 79a odst. 1 zákona o silničním provozu. Ač je totiž měření prováděno automaticky, měřicí přístroj kompletně instaluje a nastavuje pronajímatel, tedy dle § 79a odst. 1 zákona o silničním provozu k měření nepřislušná osoba. Nic na tom nemění ani to, že umístění stacionárních radarů určila městská policie, která je také oprávněna stanovit dobu, kdy bude zařízení v provozu, a rozhoduje o nastavení tolerance zařízení. Co se týče nastavování tolerance zařízení, je nutné rovněž poukázat na to, že ač městská policie rozhoduje o tom, jaká tato tolerance bude, je to opět pronajímatel (resp. jeho zaměstnanec), kdo fakticky provede nastavení této tolerance v měřicím zařízení.“*
25. V projednávané věci byl ale k měření rychlosti použit laserový silniční rychloměr, jenž není stacionárním rychloměrem umístěným pevně na jednom místě. Obsluhu tohoto rychloměru prováděli vyškolení příslušníci Městské policie Chlumec nad Cidlinou, nedá se tudíž říci, že by na měření participoval soukromý subjekt, neboť tento pouze poskytuje rychloměr k použití městu Chlumec nad Cidlinou. Z uvedené vyplývá, že žalobcem citovaná judikatura nepřiléhá na projednávaný případ, tudíž jeho námitka ohledně participace soukromé osoby na měření rychlosti byla zjevně irelevantní.
26. S přihlédnutím ke shora uvedenému nelze žalovanému vyčítat, že námitku vypořádal odkazem na znění smlouvy o pronájmu zařízení na měření rychlosti silničních vozidel a následně označil žalobcovu odvolací námitku za irelevantní a účelovou, ve snaze vyhnout se postihu za spáchaný přestupek.
27. Ve druhé námitce žalobce brojil proti nedostatečně určenému místu spáchání přestupku. K určení místa spáchání přestupku nejprve z judikatury Nejvyššího správního soudu. V rozsudku ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014 – 39, zaznělo, že *„nelze vyžadovat, aby bylo místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku vymezeno na metr přesně. To u přestupků překročení nejvyšší dovolené rychlosti ani objektivně není možné. U těchto přestupků bude ve výroku správního rozhodnutí místo spáchání vždy vymezeno určitým úsekem komunikace více či méně dlouhým. Zcela přesné místo změření vozidla přestupce je zřejmé z fotografie z měřicího zařízení, jež je součástí záznamu o přestupku. V každém individuálním případě je pak nutno posuzovat, zda je úsek komunikace popsán ve výroku rozhodnutí o přestupku společně s označením času a způsobu spáchání přestupku vymezen dostatečně konkrétně tak, aby nemohl být skutek zaměněn s jiným.“* A dále k posuzování určitosti popisu místa spáchání z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2016, č. j. 10 As 44/2016 – 35: *„Zda je určení místa spáchání přestupku ve výroku dostatečně konkrétní, je otázkou posouzení okolností každého jednotlivého případu, přičemž závěry vyslovené v rozsudcích správních soudů nelze prezentovat odtržené od kontextu případů, které*

byly těmito soudy rozhodovány. Vždy je třeba přihlédnout k velikosti obce, složitosti dopravní situace a také k úvaze, zda je přesné určení místa přestupku rozhodné pro posouzení toho, zda ke spáchání přestupku došlo.“ Také viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2015, č. j. 6 As 65/2015 – 46, „určitost místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku je třeba hodnotit individuálně s přihlédnutím ke konkrétním skutkovým okolnostem daného případu, přičemž je vždy nutné posoudit, nakolik formulace výroku umožňuje či neumožňuje individualizaci skutku z hlediska výše zmíněných zájmů na právní jistotě, zabránění porušení principu *ne bis in idem* atp.“ Uvedená judikatura dokládá, že místo spáchání přestupku, a to zejména s přihlédnutím k přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti, nelze určovat „na metr přesně“.

28. Určení místa spáchání přestupku je stěžejní hlavně z důvodu dodržení zásady *ne bis in idem*, podle níž je třeba zabránit tomu, aby obviněný byl za tentýž skutek potrestán dvakrát. V oznámení přestupku bylo uvedeno, že měření rychlosti bylo prováděno na ulici 9. května před domem č. p. XB. Výstup ze silničního rychloměru uvádí, že rychlost byla naměřena na vzdálenost 152m. Policisté následně upřesnili místo měření za pomoci mapky, z níž plyne, že měřený automobil se ve chvíli měření pohyboval u domu č. p. XC na ulici 9. května. V prvoinstančním rozhodnutí je poté uvedeno, že měřicí zařízení bylo umístěno poblíž (naproti) domu č. p. XA na ulici 9. května. Součástí správního spisu je dále fotografie z rychloměru, která zachycuje automobil na konkrétním místě v okamžiku měření.
29. Shora uvedené určení místa spáchání přestupku nepovažuje zdejší soud za závadné. Jak plyne i ze shora uvedené judikatury, místo spáchání přestupku není nutné stanovit „na metr přesně“. Pakliže je ze správního spisu patrné, že k přestupku došlo v Chlumci nad Cidlinou v ulici 9. května, ze snímku z rychloměru je patrné jakým směrem se měřený automobil pohyboval, je dostatečně naplněn účel zásady *ne bis in idem*. Ačkoli správní spis obsahuje více možných míst, kde se automobil žalobce měl nacházet, rozdíl mezi nimi činí maximálně desítky metrů, což z hlediska určení místa spáchání přestupku nepovažuje zdejší soud za problematické.
30. Z hlediska určení míst, kde je Městská policie Chlumec nad Cidlinou oprávněna měřit rychlost na základě určení míst Policií ČR, je takové stanovení místa spáchání přestupku také zcela konformní. Jak zdejší soud ověřil ze správního spisu, jedním z úseků, kde Městská policie Chlumec nad Cidlinou může měřit rychlost, je totiž úsek na ulici 9. května mezi ulicí Pernštýnská a čp. XB. To je v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2022, č. j. 7 As 126/2020 – 34, v něm je uvedeno, že „místem určeným Policií České republiky, na němž je obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel ve smyslu § 79a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, se rozumí místo, kde se musí nacházet vozidla, jejichž rychlost obecní policie měří, nikoliv místo, odkud mají být tato vozidla měřena.“ Nebylo tudíž rozhodné, kde se nacházela hlídka provádějící měření rychlosti, nýbrž místo, kde se nacházel měřený automobil. Přitom rozptýl, v němž se nacházejí shora uvedená možná místa spáchání přestupku, je natolik malý, že jakákoliv možná varianta je zahrnuta v rozmezí určeném ulicí Pernštýnská a č. p. XB na ulici 9. května.
31. Ani žalobcem navrhovaný důkaz výpisem souřadnic GPS ze silničního rychloměru by již na věci nemohl nic změnit. Tvrdil-li totiž, že se rychloměr nacházel u domu č. p. XD, pak i v případě, že by tomu tak bylo, nezměnilo by se nic na faktu, že měřený automobil

se nacházel v Chlumci nad Cidlinou na ulici 9. května, tedy v úseku vymezeném Policií ČR k měření rychlosti Městskou policií Chlumec nad Cidlinou.

32. Krajský soud tak žádné ze žalobních námitek nepřisvědčil, neshledal proto žalobu důvodnou a nezbylo mu, než ji zamítnout v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

33. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten však náhradu nákladů řízení nepožadoval a krajský soud z obsahu soudního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady nad rámec výkonu běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 24. srpna 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce